

Ζανζιβάρη

Γράφει ο: Δημήτριος Περδίκης

Η Ζανζιβάρη είναι νησί στον Ινδικό ωκεανό κοντά στις ακτές της Τανζανίας. Μαζί με το γειτονικό νησί Πέμπα και άλλα μικρότερα έχει συνολική έκταση 2461 τ.χ. και πληθυσμό 1,3 εκατομμύρια κατοίκους. Το όνομά της προέρχεται από τα περσικά και σημαίνει «Η ακτή των Μαύρων».

Άραβες από το Ομάν εκμεταλλευόμενοι τους μουσώνες διέσχισαν από πολλούς αιώνες τον Ινδικό ωκεανό κάνοντας εμπόριο, παντός είδους εμπόριο!

Έφτασαν και κατέλαβαν τη Ζανζιβάρη υποδουλώνοντας τους μαύρους ιθαγενείς και επέβαλαν το Ισλάμ σαν θρησκεία. Επίσης κατέλαβαν και τα απέναντι αφρικανικά παράλια. Από τις αφρικανικές φυλές της ενδοχώρας έπαιρναν ό,τι μπορούσε να πουληθεί: Πολύτιμες πέτρες, ελεφαντόδοντο, κέρατα ρινόκερου, δέρματα, δούλους. Από τις επαφές τους επί αιώνες με τις ιθαγενείς φυλές δημιουργήθηκε μια γλώσσα, αναγκαία για τη συνεννόηση και το εμπόριο, τα σουαχίλι. Γλώσσα σουαχίλι υπάρχει χωρίς να υπάρχει φυλή ή έθνος σουαχίλι.

Το σουλτανάτο της Ζανζιβάρης, που ιδρύθηκε, είχε να αντιπαλέψει δυνατούς ανταγωνιστές που εμφανίστηκαν. Πρώτα οι Πορτογάλοι, στη συνέχεια Άγγλοι και Γάλλοι και στο τέλος οι Γερμανοί. Στα τέλη του 19^{ου} και στις αρχές του 20^{ου} αιώνα δημιουργείται μεγάλος ανταγωνισμός ανάμεσα στην Αγγλία και στη Γερμανία. Σύμφωνα με τις γεωπολιτικές θεωρίες της εποχής εκείνης η δύναμη που θα έλεγχε την περιοχή των μεγάλων λιμνών στο κέντρο της Αφρικής, θα έλεγχε και όλη την αφρικανική ήπειρο. Οι Άγγλοι από τη Μομπάσα της Κένυας και οι Γερμανοί από το Νταρ Ες Σαλάμ της Ταγκανίκας ανταγωνίζονται ποιοι θα κατασκευάσουν πρώτοι τη σιδηροδρομική γραμμή που θα συνδέσει την ακτή του Ινδικού με τις λίμνες Βικτώρια και Ταγκανίκα.

Η Ζανζιβάρη ήταν στο πλέον στρατηγικό σημείο. Γερμανοί και Γάλλοι ζητούν από τον σουλτάνο να υπογράψει συμφωνίες μαζί τους. Οι Άγγλοι όμως είναι αυτοί που ανακηρύσσουν το 1890 την Ζανζιβάρη προτεκτοράτο τους.

Η Γαλλία ιδρύει το 1894 ταχυδρομικό γραφείο στη Ζανζιβάρη και εκδίδει ιδιαίτερα γραμματόσημα για το νησί. Το γαλλικό ταχυδρομείο της Ζανζιβάρης κλείνει στις 31 Ιουλίου 1904.

Η Ταγκανίκα ήταν έως το 1918 γερμανική αποικία, κατελήφθη από τους νικητές Άγγλους και το 1918 γίνεται βρετανική κτήση και τμήμα της Βρετανικής Ανατολικής Αφρικής (Κένυα, Ουγκάντα, Ταγκανίκα). Το 1961 η Ταγκανίκα κερδίζει την ανεξαρτησία της με ηγέτη τον μαρξιστή Τζούλιους Νυερέρε. Στις 10 Δεκεμβρίου 1963 κερδίζει την ανεξαρτησία της και η Ζανζιβάρη από το Ηνωμένο Βασίλειο. Το ανεξάρτητο και ακηδεμόνευτο σουλτανάτο θα έχει ζωή μόλις 32 ημέρες.

Στις 12 Ιανουαρίου 1964 ξεσπάει επανάσταση του υπόδουλου αφρικανικού πληθυσμού, με τη βοήθεια ενόπλων από την Ταγκανίκα και συμβούλων από κομμουνιστικές χώρες. Ο σουλτάνος εκθρονίζεται και μαζί με την πολυπληθή οικογένεια επιβιβάζονται στη θαλαμηγό του και αναχωρούν. Η Ζανζιβάρη ανακηρύσσεται δημοκρατία.

Βιαιότητες ξεσπούν από το αφρικανικό στοιχείο εναντίον των Αράβων, οι οποίοι μέχρι τότε ήταν η εξουσία. Χιλιάδες Άραβες σφαγιάζονται.

Μετά από 3 μήνες, στις 23 Απριλίου 1964 η Ταγκανίκα ενώνεται με την Ζανζιβάρη σε ένα κράτος με την ονομασία Τανζανία, από τα αρχικά γράμματα των δυο συνιστώντων κρατών. Η Ζανζιβάρη συνέχισε να εκδίδει ιδιαίτερα γραμματόσημα ως ημιαυτόνομο τμήμα της Τανζανίας μέχρι το 1967, οπότε πλέον τα αντικατέστησαν με αυτά της Τανζανίας.

Ο πρόεδρος Νυερέρε δημιούργησε ένα ανελεύθερο μαρξιστικό καθεστώς στη νέα χώρα με ιδιαίτερους δεσμούς με την Κίνα του Μάο φέρνοντας πληθωρισμό, ελλείψεις και εσωστρέφεια στην χώρα του. Από το 1992 η Τανζανία έχει πολυκομματική δημοκρατία.

http://stamps-philatelic.blogspot.gr/2016/07/blog-post_28.html